

Sygn. akt IV U 1313/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 października 2014r. w S.

odwołania A. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 8 października 2013 r. (Nr (...) -SER)

w sprawie A. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala A. M. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia (...).

Sygn. akt IV U 1313/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej A. M. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 30 września 2013r. nie stwierdziła u wnioskodawczynie niezdolności do pracy. W związku z tym pozwany organ rentowy przyjął, iż wnioskodawczynie nie spełnia warunków określonych w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.), tj. brak u niej niezdolności do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona A. M., która wносиła o zmianę zaskarżonej decyzji podnosząc, że od urodzenia cierpi na wadę rozwojową kręgosłupa, a jej niepełnosprawność została uznana przez ZUS. Jej schorzenia wymagają ciągłej rehabilitacji i uniemożliwiają wykonywanie obowiązków zawodowych (k.2-5 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie wskazując, że nie wnosi ono do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych i prawnych, które uzasadniałyby zmianę decyzji (k.6-7 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona A. M., ur. (...), była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do (...). (decyzja organu rentowego z 30 czerwca 2011r. o przyznaniu renty k.38 a.r.). W dniu 26 czerwca 2013r. złożyła wniosek do ZUS o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k.46a a.r.).

W toku postępowania orzeczniczego komisja lekarska ZUS rozpoznała u niej: wadę wrodzoną kręgosłupa-rozszczep łuków kręgowych TH10-L5 z przepukliną oponową i z niedowładem spastycznym kończyn dolnych, stopy wdrażone obustronnie (k.14-15 a.l.). W ocenie komisji lekarskiej ZUS ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (k.56 a.r.). Na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej, zaskarżoną decyzją z 8 października 2013r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k.58 a.r.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy wywołał opinię biegłych lekarzy neurologa i ortopedy, którzy stwierdzili u ubezpieczonej wadę wrodzoną kręgosłupa – rozszczep łuków kręgowych Th 10-L5 z przepukliną oponową i niedowładem spastycznym kończyn dolnych, stopami obustronnie wydrążonymi z upośledzeniem sprawności chodu, lewoboczne skrzywienie kręgosłupa Th-L I stopnia ze zmianami zwyrodnieniowymi kręgosłupa i przewlekłym zespołem bólowym ze znacznym ograniczeniem ruchomości kręgosłupa. Zdaniem biegłych A. M. jest częściowo niezdolna do pracy ze względu na ogólny stan zdrowia, niezdolność do pracy jest trwała (k.12-13 a.s.).

Do opinii tej organ rentowy wniósł zastrzeżenia domagając się powołania innych biegłych neurologa i ortopedy. Przewodniczący Komisji Lekarskich przy II Oddziale ZUS w W. podnosił, że badana ma wykształcenie wyższe – analityk medyczny, pracowała w tym zawodzie, ma schorzenie wrodzone, wniesione do ubezpieczenia, biegli nie wykazali, aby poza tym schorzeniem badana miała inną dysfunkcję. Podnosił, że praca analityka medycznego nie wymaga pracy fizycznej, dźwigania, pracy w długotrwałej pozycji wymuszonej. Ubezpieczona nie musi długo stać ani chodzić, może zmieniać pozycję (k.26-28 a.s.).

Na rozprawie ubezpieczona wskazała, że ma dysfunkcję od urodzenia, ale jej stan zdrowia się pogarsza, nie może siedzieć, stać, ma problemy z chodzeniem. Pracowała w laboratorium z promieniowaniem jonizującym. W chwili obecnej utrzymuje się z renty socjalnej, którą miała przyznaną w dzieciństwie na stałe. Renta była zawieszona.

Ubezpieczona wносиła o oddalenie wniosku o powołanie innych biegłych.

Sąd wniosek dowodowy oddali, uznając że sporna kwestia została już dostatecznie wyjaśniona.

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie ubezpieczonej A. M. jest uzasadnione. Opinia biegłych ortopedy i neurologa została wydana na podstawie wywiadu, badania przedmiotowego i dokumentacji medycznej załączonej do akt sprawy. Dokumentacja medyczna pozwoliła biegłym szczegółowo ustalić stan zdrowia ubezpieczonej jak też czasokres trwania niezdolności do pracy. Opinia biegłych jest szczegółowo uzasadniona i z jej treści wynika, iż utrwalona dysfunkcja narządu ruchu nie rokuje poprawy i uzasadnia orzeczenie trwałej częściowej niezdolności do pracy. Zdaniem Sądu Okręgowego oceniającego materiał dowodowy, zarzuty organu rentowego co do wadliwości opinii w zakresie oceny naruszenia sprawności organizmu były niezasadne, dlatego też Sąd nie znalazł podstaw do wywołania opinii z innych biegłych lekarzy ortopedy i neurologa. Sąd Okręgowy podzielił wnioski zawarte w opinii biegłych uznając, że podana tam argumentacja jest przekonująca.

Zgodnie z treścią art. 12 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.) niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Sąd Okręgowy przyjął, iż ubezpieczona jest częściowo trwale niezdolna do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 3 ustawy o FUS i w związku z tym na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd orzekł jak w sentencji.